

Στην επαρχία Κορσούν της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας προσφέρθηκε ένα τεμάχιο των ιερών λειψάνων της Οσίας Γενεβιέβης των Παρισίων

Η πανηγυρική τελετή παραδόσεως ενός τεμαχίου των ιερών λειψάνων της Οσίας Γενεβιέβης των Παρισίων (+ 512) για το Ναό της Ρωσικής Ιερατικής σχολής της Γαλλίας πραγματοποιήθηκε στις 1 Ιουλίου 2010 στο Ρωμαιοκαθολικό Καθεδρικό Ναό του Αγίου Μακλοβίου της πόλεως Ποντουάζ. Το ιερό λείψανο μέσα σε λειψανοθήκη της εποχής του Μεσαίωνα παρέλαβε από τον Ρωμαιοκαθολικό Επίσκοπο Ποντουάζ Ζαν Ιβ Ριόκρε ο Αρχιεπίσκοπος Κορσούν Ιννοκέντιος.

Να αναφερθεί ότι στην τελετή επίσης συμμετείχαν από την πλευρά των Ρωμαιοκαθολικών ο βοηθός Επίσκοπος της επαρχίας Παρισίων Έρικ ντε Μουλέν-Μποφόρ ενώ από τη Ρωσική πλευρά ο Ηγούμενος Νέστωρας Σιντορένκο, ο Πρύτανης της Ορθόδοξης Ιερατικής Σχολής Παρισίων ιερομόναχος Αλέξανδρος Σινιακώφ, καθηγητές και ιεροσπουδαστές.

Στο χαιρετιστήριο λόγο του ο Ρωμαιοκαθολικός Επίσκοπος Ζαν Ιβ Ριόκρε τόνισε ότι τα τελευταία χρόνια μεταξύ της επαρχίας Ποντουάζ της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας και της επαρχίας Κορσούν της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας διαμορφώθηκαν ισχυρές φιλικές σχέσεις. Ακόμα ο Ιεράρχης αναφέρθηκε στις εντυπώσεις από την προσκυνηματική εκδρομή του στη Ρωσία το Νοέμβριο 2008 ως μέλος της αντιπροσωπείας του Αρχιεπισκόπου Παρισίων Καρδινάλιου Ανδρέ Βεν-Τρουά και στη συνάντηση με τον μακαριστό Πατριάρχη Μόσχας και πασών των Ρωσίων κ. Αλέξιο Β΄.

Από την πλευρά του ο Αρχιεπίσκοπος Κορσούν Ιννοκέντιος εξέφρασε τη βαθιά ευγνωμοσύνη για την παράδοση των ιερών λειψάνων της Αγίας Προστάτιδας των Παρισίων. «Θα φυλάσσουμε αυτό το δώρο ως σύμβολο των αδελφικών δεσμών, με τους οποίους συνδέεται η επαρχία Κορσούν με την επαρχία σας και τους χριστιανούς της περιοχής των Παρισίων», υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Ιννοκέντιος.

Η λειψανοθήκη με το τεμάχιο του ιερού λείψανου της Οσίας Γενεβιέβης των Παρισίων θα φυλάσσεται στον Ιερό Ναό του Αγίου Μαρτίνου του Ομολογητού και της Οσίας Γενεβιέβης της Ρωσικής Ιερατικής Σχολής των Παρισίων.

* * *

Μια τῶν μεγαλυτέρων όσιακῶν μορφῶν τοῦ Ε΄ αἰῶνος εἶναι ἡ Ὁσία Γενεβιέβη. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 422 εἰς τὸ χωρίον Νεμετοδοῦρον, μερικὰ χιλιόμετρα δυτικῶς τῶν Παρισίων, ἀπὸ γονεῖς πλουσίους καὶ εὐσεβεῖς, τὸν Σεβῆρον καὶ τὴν Γερωντίαν. Εἰς τὰ παιδικὰ της χρόνια ἐποίμαινε τὰ ποιμνία τῶν γονέων της εἰς τοὺς δασώδεις λόφους παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Σηκουάνα.

Εἰς ἡλικίαν περίπου ὀκτῶ ἐτῶν ὁ Θεὸς τὴν ἐκάλεσε νὰ τοῦ ἀφιερωθῆ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Μία τοπικὴ Σύνοδος εἰς Γαλλίαν ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ εἰς τὴν Βρετανίαν, κατόπιν ζητήσεως βοηθείας πρὸς καταπολέμησιν τῆς πελαγιανικῆς αἱρέσεως, τοὺς ἀγιωτάτους καὶ θαυματουργοὺς Ἐπισκόπους Γερμανὸν καὶ Λοῦππον. Οἱ δύο Ἐπίσκοποι κατὰ τὸ ταξιδίον των διῆλθον ἀπὸ τὸ Νεμετοδοῦρον. Ὁ εὐσεβὴς λαὸς τοὺς ὑπεδέχθη μὲ ἱερὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ ψάλουν μαζὶ τὸν Ἑσπερινόν.

Ὁ ἀγιώτατος Γερμανός, ἐνῶ εὐλογοῦσε τὸν λαόν, εἶδε τὸ εὐλογημένον κοράσιον καὶ φωτισθεὶς ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, προεφῆτευσεν εἰς τοὺς καταπλήκτους γονεῖς του, ὅτι θὰ ἐγίνετο «μεγάλῃ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ πολλοὶ θὰ εὔρισκον τὴν σωτηρίαν διὰ μέσου αὐτῆς». Κατόπιν ἠρώτησε τὴν Γενεβιέβην: «Κόρη μου, ἐπιθυμεῖς νὰ ἀφιερωθῆς ὡς νύμφη ἄμωμος εἰς τὸν Χριστόν;» Ἡ Ἁγία ἀπήντησε: «Αὐτή, Δέσποτα, ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῆς καρδίας μου. Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ μοῦ τὴν ἐκπληρώσῃ».

Ὁ ἅγιος Ἐπίσκοπος ἐκράτησε τὴν χεῖρα του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Γενεβιέβης κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ εἶπεν εἰς τοὺς γονεῖς της νὰ τὴν φέρουν πολὺ ἐνωρὶς εἰς τὸν Ναὸν τὴν ἐπομένην. Τὸ πρῶτὴν ἐρώτησεν ὁ Ἐπίσκοπος: «Γενεβιέβη, κόρη μου, ἐνθυμεῖσαι τὸ χθεσινόν σου τάμα;» «Ναί, ἅγιε Δέσποτα», ἀπήντησε, «ὑπόσχομαι νὰ ἀφιερῶσω τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα μου εἰς τὸν Θεὸν μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου».

Τότε ὁ Ἅγιος Γερμανὸς εὐρῆκεν εἰς τὸ ἔδαφος ἓνα νόμισμα, τὸ ὁποῖον ἔφερεν ἐπάνω του τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῆς τὸ ἔδωσε νὰ τὸ κρεμάσῃ εἰς τὸν λαιμόν της εἰς ἐνθύμιον τοῦ τάματός της, παραγγείλας εἰς αὐτὴν νὰ μὴ ἐνδυθῆ ποτὲ πολύτιμα ἐνδύματα ἢ κοσμήματα.

Εἰς ἡλικίαν περίπου 15 ἐτῶν, ἡ Γενεβιέβη ἐπῆγε μαζὶ μὲ ἄλλας δύο παρθέτους εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, διὰ νὰ λάβουν τὴν Μοναχικὴν κουράν. Παρ' ὅλον ὅτι ἦτο ἡ μικροτέρα, ὁ Ἐπίσκοπος θεόθεν

παρακινηθείς, τὴν ἔκειρε πρώτην. Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν δὲν ὑπῆρχον ἀκόμη γυναικεῖα Μοναστήρια καὶ ἔτσι, ὅταν μετ' ὀλίγον ἐκοιμήθησαν οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς τῆς, ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Παρίσι εἰς τὸ σπίτι τῆς ἀναδόχου τῆς, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου ἀπέναντι τοῦ Σηκουάνα, ποῦ ἔχει τῶρα τὸ ὄνομά τῆς.

Μία προφητεία τῆς Ὑσίας, ἡ ὁποία ἐξεπληρώθη, συνέβαλε πολὺ εἰς τὸ νὰ ἐγκαθιδρυθῆ πλέον εἰς τὰς συνειδήσεις ὄλων ὡς ὄντως Ἁγία. Ὅταν ὁ Ἀττίλας μετὰ τὰς βαρβαρικὰς ὀρδὰς του ἐπλησίαζε τὸ Παρίσι, οἱ κάτοικοι κατελήφθησαν ὑπὸ πανικοῦ καὶ ἠτοιμάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πόλιν. Ἡ Ἁγία τοὺς εἶπεν, ὅτι ὁ Κύριος θὰ τοὺς ἐλύτρωνεν ἐκ τοῦ κινδύνου, νὰ μὴ ἀνησυχοῦν, ἀλλὰ νὰ προσευχηθοῦν καὶ νὰ νηστεύσουν. Οἱ Παρισίνοὶ δὲν ἐδέχθησαν τὴν συμβουλήν τῆς, ἐξηγέρθησαν ἐναντίον τῆς καὶ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ τὴν λιθοβολήσουν. Τελικῶς ὁ Κύριος τὴν ἐφύλαξεν ἀπὸ τὴν μανίαν τοῦ ὄχλου, οἱ δὲ βάρβαροι Οὐννοὶ αἰφνιδίως καὶ χωρὶς φανερόν λόγον ἤλλαξαν κατεύθυνσιν καὶ ὀλίγον ἀργότερον ἐνίκηθησαν ἀπὸ τὸν σχετικῶς ἀδύνατον ῥωμαϊκὸν στρατὸν τοῦ στρατηλάτου Ἀετίου 200 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Παρίσι, εἰς τὰς Καταλανικὰς πεδιάδας (451).

Ἡ Ὑσία Γενεβιέβη ἠύλαβεῖτο ἰδιαιτέρως τὸν Ἅγιον Διονύσιον, τὸν πρῶτον Ἐπίσκοπον Παρισίων, ὁ ὁποῖος εἶχε μαρτυρήσει μερικὰ χιλιόμετρα βορείως τῆς πόλεως.

Ἐπεισε λοιπὸν μερικοὺς Ἱερεῖς νὰ κτίσουν μίαν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος. Διαμαρτυρίαι ὅμως ἠγέρθησαν, διότι δὲν ὑπῆρχεν ἄσβεστος διὰ τὴν οἰκοδομήν. Ἡ Ἁγία τοὺς ἔστειλεν εἰς τὴν γέφυραν τῆς πόλεως. Ἐκεῖ συνήντησαν δύο ποιμένας ποῦ συζητοῦσαν διὰ τὸ γεγονός, ὅτι εἶχεν εὑρεθῆ εἰς τὸ δάσος μία πηγὴ ἀσβέστου!

Συντόμως ὁ Ναὸς ἐκτίσθη καὶ ἡ εὐλογημένη Γενεβιέβη μετέβαινεν ἐκεῖ τακτικῶς διὰ νὰ προσευχηθῆ, ἰδίως τὰς Κυριακάς, ὅτε ἠγρύπνει ὀλονυκτίως.

Ἡ Ὑσία ἦταν ἐπίσης φημισμένη διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς, ἰδίως πρὸς τοὺς φυλακισμένους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν πολλοὶ κατὰ τὴν ταραγμένην ἐκείνην ἐποχὴν. Πολλὰς φορὰς ἐμεσίτευσε μετὰ ἐπιτυχίαν πρὸς τὸν βάρβαρον Φράγκον Βασιλέα Χιλδερίκον διὰ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ. Ὁ Βασιλεὺς ἀδυνατοῦσε νὰ τῆς τὸ ἀρνηθῆ, ἠττημένος ἀπὸ τὴν θερμὴν προσευχὴν τῆς. Μίαν ἡμέραν ὁ Χιλδερίκος ἤθελε νὰ ἐκτελέσῃ πολλοὺς φυλακισμένους, αἰχμαλώτους πολέμου. Ἐξῆλθε κρυφίως ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ διέταξεν ὀπισθεν νὰ κλειδώσουν τὰς πύλας. Ἡ Ὑσία ἐπληροφόρηθη

τὸ τεκταινόμενον καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως. Ὅταν ἔφθασε πρὸ τῶν κεκλεισμένων πυλῶν, ἔκαμε τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ αὐτομάτως ἠνοίχθησαν. Ἐπρόφθασε τὴν ἐκτέλεσιν καὶ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ εἰδωλόατρης Βασιλεὺς, ὅστις τὴν ἐκτιμοῦσε βαθύτατα, τῆς ἐχάρισε τοὺς φυλακισμένους.

Ἡ θεοφόρος καὶ θαυματουργὸς Ὁσία Γενεβιέβη ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ πλήρης μερῶν εἰς τὰς 3 Ἰανουαρίου, πιθανὸν τοῦ ἔτους 512, εἰς τὴν ηλικίαν 89 ἐτῶν. Τὰ χαριτόβρυτα Λείψανά της τοποθετήθησαν ἀρχικῶς εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου καὶ κατόπιν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου εἰς τὸ Παρίσι, ἐπὶ τοῦ λόφου ὅπου προσέφερε πρὸς τὸν Οὐράνιον Νυμφίον της Χριστὸν ὡς πολύτιμον προΐκαν τοὺς ἀσκητικούς κόπους καὶ τὰ δάκρυα τῆς ἀγάπης της. Ὅπως ὁ Ἅγιος Σέργιος τοῦ Ραντονέζ εἰς τὴν Ρωσσίαν ἡ Ὁσία Γενεβιέβη θεωρεῖται εἰς τὴν Γαλλίαν Προστάτιδα των μαθητῶν.

Ἡ Ὁσία Γενεβιέβη εὐλαβεῖτο ἀμέσως μετὰ τὴν κοίμησιν αὐτῆς ἐνῶ ὁ πρῶτος βίος της συνετάχθη ἤδη τὸ 530 καὶ ἡ ξεχωριστὴ ἀκολουθία της Ὁσίας υπήρχε ἤδη στα χρόνια τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀφιερῶθηκαν πολλοὶ Ἱεροὶ Ναοί, παρεκκλήσια, Ἱερές Μονές, ἐνορίες καὶ ολόκληρα χωριά ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Γαλλίας.

Τὸ 17 αἰῶνα ἡ Ὁσία Γενεβιέβη εὐλαβεῖτο τόσο εἰς τὴν Δυτικὴν ὅσο καὶ εἰς τὴν Ανατολικὴν Ἐκκλησίαν, πράγμα, τὸ ὁποῖο ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ τὴν συλλογὴν των ὕμνων πρὸς τιμὴν αὐτῆς, ἐκδοθεῖσα τὸ 1638 με τίτλο «Γενεβιέβη ἡ Προστάτιδα των Παρισίων, δοξαζόμενὴ εἰς τὰς Λατινικὰς καὶ τὰς Ἑλληνικὰς Ἀκολουθίας».

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/56999/>